

**Protokół z zebrania komisji ds. postępowania habilitacyjnego
dra Adama Szereszewskiego w dniu 1 lutego 2016 r.**

Zebranie Komisji ds. postępowania habilitacyjnego dra Adama Szereszewskiego (nazywana dalej Komisją) rozpoczęło się w dniu 1 lutego 2016 r. o godz. 10:00 . Brało w nim udział 7 członków Komisji:

1. prof. dr hab. inż. Henryk Petryk z Instytutu Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie, jako przewodniczący Komisji,
2. prof. dr hab. Ziemowit Popowicz z Wydziału Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Wrocławskiego - recenzent
3. prof. dr hab. Jan Cieśliński z Wydziału Fizyki Uniwersytetu w Białymstoku - recenzent
4. prof. Alfred Michel Grundland z Uniwersytetu w Montrealu - recenzent
5. prof. dr hab. Jerzy Lewandowski z Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego - sekretarz Komisji
6. prof. dr hab. Maciej Błaszak z Wydziału Fizyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
7. prof. dr hab. Paweł Kowalczyk z Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego

przy czym prof. Grundland był obecny za pośrednictwem internetowego połączenia skype. Przewodniczący Komisji prof. dr hab. inż. Henryk Petryk przywitał zebranych, potwierdził obecność sześciu członków komisji i poinformował, iż komisja dysponuje pełną dokumentacją, w tym kompletem trzech recenzji. Podziękował recenzentom za wnikliwe recenzje. Oznajmił, że posiedzenie jest przedostatnim punktem procedury habilitacyjnej i powinno zakończyć się odpowiednim wnioskiem do kierownika jednostki w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Adamowi Szereszewskiemu w postaci dwóch dokumentów: Uchwały oraz Uzasadnienia. Dodał, że habilitant nie skorzystał z przysługującego mu prawa wnioskowania o tajne głosowanie (Ustawa o stopniach..., art. 18a pkt 9), a zatem odpowiednia uchwała zostanie przegłosowana w trybie jawnym. Spytał, czy wszyscy członkowie komisji zapoznali się z dokumentami złożonymi przez habilitanta oraz z recenzjami. Po uzyskaniu pozytywnej odpowiedzi zaproponował omówienie dorobku habilitanta w następującej kolejności:

1. Indywidualny wkład habilitanta do cyklu publikacji zgłoszonych jako osiągnięcie.
2. Znaczenie cyklu prac dla ich dziedziny.
3. Znaczenie pozostałych publikacji habilitanta

Zebrani przystali na ten program spotkania.

Pierwszym tematem dyskusji był wkład habilitanta. Przewodniczący zwrócił się do recenzentów z pytaniem, czy dostarczone informacje były dostateczne do oceny wkładu procentowego. Recenzenci zgodni potwierdzili i przeszli do przedstawienia swoich ocen. Profesor Cieśliński wyraził przekonanie, że wkład habilitanta był bardziej niż wystarczający. Zwrócili uwagę na to, że niealfabetyczna kolejność autorów w dwóch z prac (H1 i H2) dowodzi wyższego udziału habilitanta niż średnia ważona. Prof. Cieśliński dodał, że zna współautorów i przypuszcza, że całą pracę w tych dwóch przypadkach wykonał Szereszewski. „[...] W pewnym uproszczeniu można powiedzieć, że współautorzy wytyczyli główne kierunki pracy, a jej wykonanie w dużym stopniu należało do habilitanta, zarówno jeśli chodzi o obliczenia, jak i o stronę graficzną prac (w pracach

są liczne rysunki skonstruowanych powierzchni). Największy wkład i największą samodzielność habilitanta widać w opracowaniu wątków geometrycznych, zwłaszcza dotyczących powierzchni L-izotermicznych i L-minimalnych." Podobnie ocenił wkład habilitanta prof. Grundland: „[...] Deklaracje współautorów i samego habilitanta dają konkretny obraz wkładu poszczególnych badaczy i wynika z nich w sposób jasny istotny i twórczy wkład dr. Szereszewskiego we wszystkie prace; w odniesieniu do całego ich zestawu trzeba uznać wkład dr. Szereszewskiego za przeważający (około 60% jeśli już musimy raczej niewymierne aspekty oceniać procentowo).” Prof. Popowicz: „[...] Cztery prace są współautorskimi pracami natomiast w trzech pracach habilitant ocenił swój udział na mniej niż 41%.”

Drugim tematem dyskusji było znaczenie cyklu prac. Recenzenci przedstawili swoje opinie i uwagi o poszczególnych wynikach badawczych. Prof. Grundland podkreślał liczne możliwości zastosowań rezultatów habilitanta w teorii ośrodków ciągłych. „Mogę stwierdzić, że przedstawiony przez habilitanta zestaw prac badawczych stanowi istotny i niebanalny wkład w metodologię rozwiązywania i interpretacji układów równań różniczkowych opisujących nieliniowe zjawiska fizyczne. Podjęta problematyka konstrukcji równań zupełnie całkowalnych jest ambitna i odpowiada na istniejące zapotrzebowanie fizyczne, między innymi w teorii ośrodków ciągłych. Poziom teoretyczny zaprezentowany w pracach odpowiada najwyższym standardom międzynarodowym, a otrzymane wyniki są istotnie nowe. W moim przekonaniu rozprawa przedstawiona przez Dr. Szereszewskiego kwalifikuje się w pełni jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę do habilitacji.

Prof. Cieśliński: „Rozprawę habilitacyjną (w ustawie określaną po prostu jako osiągnięcie naukowe) tworzy pięć prac opublikowanych w solidnych czasopiśmie międzynarodowym. Prace te tworzą zwarty cykl monotematyczny. W przejrzysty sposób określony jest samodzielny wkład habilitanta w pracach współautorskich i jest to wkład istotny. Spośród wszystkich prac habilitanta właśnie te prace są najbardziej cytowane i to one składają się na jego indeks Hirscha. Przedłożona rozprawa habilitacyjna doktora Adama Szereszewskiego spełnia moim zdaniem ustawowe i zwyczajowe wymogi stawiane pracom habilitacyjnym.”

Prof. Z. Popowicz:

„Prace habilitacyjne oznaczone jako H 4 i H 5 oceniam jako najbardziej wartościowe w całej habilitacji. W szczególności pracą H 4 habilitant dowiódł, że jest w stanie zaproponować interesujące koncepcje naukowe.”

Po indywidualnych wypowiedziach recenzentów nastąpiła dyskusja, do której włączyli się także pozostali członkowie komisji. Prof. Cieśliński omówił wyniki Szereszewskiego i podkreślał jak bardzo są inspirujące. Prof. Grundland zwrócił uwagę na możliwość nowych zastosowań wyników habilitanta w biologii i biofizyce oraz w teorii materiałów ciągłych. Prof. Błaszczak wysoko ocenił prace habilitanta, nawet chwalił sobie, że przy okazji tej komisji miał okazję zapoznać się z wynikami, które stymulują go do rozpoczęcia własnych badań w kierunku wyznaczonym przez habilitanta. Komisja zgodnie przyznała, że jednotematyczny cykl pięciu publikacji naukowych dr. Szereszewskiego zawiera wartościowe rezultaty o znaczeniu perspektywicznym.

Trzecim tematem były pozostałe publikacje habilitanta i całościowy dorobek. Prof. Cieśliński: „Wzorowy dobry dorobek habilitacyjny poza cyklem mono-tematycznym zawiera około 10 innych prac. W przypadku dr. Szereszewskiego jest to 8 publikacji, a więc dorobek oceniam jako dobry.”

Szczegółową analizę publikacji habilitanta prof. Cieśliński zakończył wnioskiem „w siedmiu pracach dr. Szereszewski jest jedynym lub pierwszym autorem. Jego wkład w prace współautorskie jest zwykle co najmniej proporcjonalny do jego udziału, a w dwóch pracach zdecydowanie dominujący.” Pewna część dyskusji poświęcona została cytowaniom, które zebrały prace dr. Szereszewskiego. Wszyscy członkowie komisji byli zgodni, że prace zasługują na większy indeks cytowań. Jednak prof. Cieśliński usprawiedliwiając habilitanta powiedział: „Gdy sam broniłem swojej habilitacji, mój indeks cytowań nie był większy; w istocie rzeczy był nawet mniejszy niż liczba cytowań dr. Szereszewskiego.” Prof. Grundland (recenzent) tłumaczył, że jemu całkowicie wystarcza jego własna, wysoka ocena wyników habilitanta, ponieważ opiera się ona na znajomości tematu badań. Kwestionował zasadność kierowania indeksem cytowań i przytaczał

wiele innych przykładów i faktów na uzasadnienie takiego stanowiska. Trzeci recenzent, prof. Popowicz nie był przekonany argumentami pozostałych dwóch recenzentów i podtrzymywał swoją niską ocenę indeksu cytowań habilitanta.

W podsumowaniu, członkowie komisji i recenzenci podkreślali, że habilitanta dowiódł, że potrafi samodzielnie prowadzić badania naukowe. Indywidualne podsumowania recenzentów były następujące:

- Prof. Cieśliński:

„W podsumowaniu stwierdzam, że doktor Adam Szereszewski ma dobry dorobek naukowy, może niezbyt imponujący liczbą prac (którą jednak można uznać za wystarczającą), ale za to opublikowany bez wyjątku w solidnych renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Aktywność naukową i organizacyjną habilitanta oceniam jako co najmniej zadowalającą. Niewątpliwym minusem dorobku naukowego jest jednak mała liczba cytowań, poniżej zwyczajowego minimum. Lepiej byłoby też, aby w większej ilości prac habilitant był wyraźnym liderem. Niemniej jednak biorąc pod uwagę całokształt wniosku, wszechstronność tematyczną i całkiem dobre perspektywy na poprawę niekorzystnych wskaźników w przyszłości, oceniam dorobek naukowy habilitanta pozytywnie. [...] Na podstawie powyższych pozytywnych opinii o dorobku naukowym i rozprawie habilitacyjnej wnoszę o dopuszczenie doktora Adama Szereszewskiego do dalszego postępowania w przewodzie habilitacyjnym.”

- Prof. A.M. Grundland:

„Podsumowując, mogę stwierdzić, że dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny Dr. Szereszewskiego spełnia wymagania stawiane kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Dr Szereszewski jest dojrzałym i aktywnym badaczem, którego dotychczasowe osiągnięcia rokuje dalszy wartościowy wkład w dziedzinę fizyki matematycznej. Wskazują na to też jego bieżące projekty badawcze. Ekspertyza Dr. Szereszewskiego w zaawansowanej metodologicznie i szybko rozwijającej się problematyce układów zupełnie całkowalnych ma zastosowanie w wielu działach fizyki i jest warta przekazania studentom na poziomie doktoranckim. Z pełnym przekonaniem wnoszę o dopuszczenie Dr. Szereszewskiego do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.”

- prof. Z. Popowicz:

„Dorobek naukowy habilitanta jest zbyt skromny o staranie się o tytuł naukowy doktora habilitowanego, czego wyrazem jest na przykład index Hirscha wynoszący 4 natomiast bez samocytowań 3 oraz mała liczba cytowań wynosząca bez samocytowań 17. Z takim wskaźnikiem Hirscha i taką liczbą cytowań nie spotkałem się dotychczas u osób starających się o tytuł doktora habilitowanego. Ten dorobek powinien zostać powiększony. [...] Podsumowując: Moim zdaniem potencjał naukowy dr A. Szereszewskiego umożliwi mu w niedługim czasie uzyskać stopień naukowy doktora habilitowanego, natomiast do chwili obecnej jego dorobek naukowy jest niewystarczający. W rezultacie nie wnoszę o dopuszczenie dr A. Szereszewskiego do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.”

Zebranie zakończyło się sformułowaniem Uchwały oraz Uzasadnienia i głosowaniem jawnym nad ich treścią. Za przyjęciem uchwały głosowało 5 uczestników, przeciw nie był nikt, wstrzymało się dwóch: profesorowie Popowicz i Kowalczyk. Zebranie zakończono złożeniem podpisów. Trwało ono niewiele ponad 2 godziny.

Sekretarz
Jerzy Dutka

1 lutego 2016

Warszawa, 1 lutego 2016 r.

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ
z dnia 1 lutego 2016 roku
zawierająca opinie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
dr. Adamowi Szereszewskiemu

Działając na podstawie

- Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1852),
- Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196 poz. 1165),
- Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2014 r. poz. 1383),

Komisja Habilitacyjna, powołana w dniu 3 grudnia 2015 r. przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Adama Szereszewskiego (pismo Nr BCK – V-L-8641/15) w składzie

1. **prof. dr hab. inż. Henryk Petryk** z Instytutu Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie - przewodniczący komisji,
2. **prof. dr hab. Ziemowit Popowicz** z Wydziału Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Wrocławskiego - recenzent,
3. **prof. dr hab. Jan Cieśliński** z Wydziału Fizyki Uniwersytetu w Białymstoku - recenzent,
4. **prof. Alfred Michel Grundland** z Uniwersytetu w Montrealu – recenzent,
5. **prof. dr hab. Jerzy Lewandowski** z Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego – sekretarz komisji,
6. **prof. dr hab. Maciej Błaszak** z Wydziału Fizyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu – członek komisji,
7. **prof. dr hab. Paweł Kowalczyk** z Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego – członek komisji,

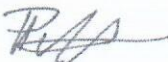
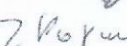
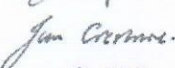

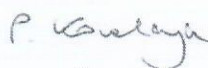

zebrała się na posiedzeniu w dniu 1 lutego 2016 r. w siedzibie Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego przy ul. Pasteura 5 w Warszawie. W posiedzeniu uczestniczyli wszyscy członkowie Komisji uprawnieni do głosowania, przy czym prof. A. M. Grundland z Uniwersytetu w Montrealu uczestniczył w posiedzeniu poprzez komunikator multimedialny Skype.

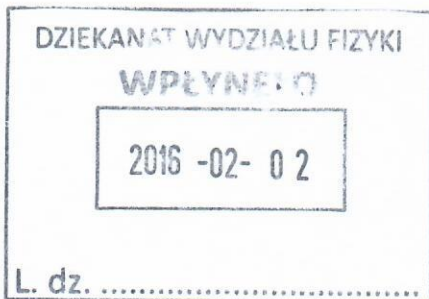
Po zapoznaniu się z dokumentacją wniosku, trzema recenzjami i po dyskusji, Komisja oceniła dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny habilitanta dr. Adama Szereszewskiego jako wystarczający.

W wyniku dyskusji i przeprowadzenia jawnego głosowania, stosunkiem głosów 5 za, 0 przeciw, 2 wstrzymujące się, Komisja Habilitacyjna postanowiła rekomendować Radzie Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego podjęcie pozytywnej decyzji w sprawie nadania dr. Adamowi Szereszewskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk fizycznych, w dyscyplinie fizyka.

Szczegółowe uzasadnienie decyzji przedstawiono w załączeniu.

Podpisy członków Komisji Habilitacyjnej uczestniczących w posiedzeniu:

przewodniczący – prof. dr hab. inż. Henryk Petryk
recenzent – prof. dr hab. Ziemowit Popowicz
recenzent – prof. dr hab. Jan Cieśliński
recenzent – prof. dr Alfred Michel Grundland
członek komisji - prof. dr hab. Maciej Błaszak
członek komisji – prof. dr hab. Paweł Kowalczyk
sekretarz – prof. dr hab. Jerzy Lewandowski

Warszawa, 1 lutego 2016 r.

Uzasadnienie Uchwały Komisji Habilitacyjnej
z dnia 1 lutego 2016 roku
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
dr. Adamowi Szereszewskiemu

Dnia 12.10.2015 r. wpłynął do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów wniosek pana dr. Adama Szereszewskiego z Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego o wszczęcie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk fizycznych w dyscyplinie fizyka. Jako jednostkę prowadzącą kandydat zaproponował Wydział Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego, który ma prawo nadawania obu stopni naukowych w tej dyscyplinie. Centralna Komisja w dniu 3 grudnia 2015 r. powołała komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Adama Szereszewskiego.

Osiągnięciem naukowym wskazanym przez habilitanta jako wynikające z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1852) jest jednotematyczny cykl pięciu publikacji naukowych pt. „Zupełnie całkowalne równania w teorii sprężystości”.

Na osiągnięcie habilitacyjne dra Szereszewskiego składa się 5 publikacji:

- [1] W. K. Schief, A. Szereszewski, C. Rogers, The Lamé equation in shell membrane theory, J. Math. Phys. 48, No. 7, 073510 (2007).
- [2] W. K. Schief, A. Szereszewski, C. Rogers, On shell membranes of Enneper type: generalized Dupin cyclides, J. Phys. A, Math. Theor. 42, No. 40, 404016 (2009).
- [3] C. Rogers, A. Szereszewski, A Bäcklund transformation for L-isothermic surfaces, J. Phys. A, Math. Theor. 42, No. 40, 404015 (2009).
- [4] A. Szereszewski, L-isothermic and L-minimal surfaces, J. Phys. A, Math. Theor. 42, No. 11, 115203 (2009).
- [5] C. Rogers, W. K. Schief, A. Szereszewski, Loop soliton interaction in an integrable nonlinear telegraphy model: reciprocal and Bäcklund transformations, J. Phys. A, Math. Theor. 43, No. 38, 385210 (2010).

Stosowne oświadczenia współautorów o ich wkładzie do 4 prac (1 jest samodzielna) są załączone do dokumentacji wniosku. Recenzenci zgodnie uznali, że indywidualny wkład habilitanta do tych prac może być wyodrębniony i poddany ocenie. Odnośne stwierdzenia recenzentów są następujące:

- **prof. J.L. Cieśliński:**

„[...] W pewnym uproszczeniu można powiedzieć, że współautorzy wytyczyli główne kierunki pracy, a jej wykonanie w dużym stopniu należało do habilitanta, zarówno jeśli chodzi o obliczenia, jak i o stronę graficzną prac (w pracach są liczne rysunki skonstruowanych powierzchni). Największy wkład i największą samodzielność habilitanta widać w opracowaniu wątków geometrycznych, zwłaszcza dotyczących powierzchni L-izotermicznych i L-minimalnych.”

- **prof. A.M. Grundland:**

„[...] Deklaracje współautorów i samego habilitanta dają konkretny obraz wkładu poszczególnych badaczy i wynika z nich w sposób jasny istotny i twórczy wkład dr. Szereszewskiego we wszystkie prace; w odniesieniu do całego ich zestawu trzeba uznać wkład dr. Szereszewskiego za przeważający (około 60% jeśli już musimy raczej niewymierne aspekty oceniać procentowo).”

- prof. Z. Popowicz:

„[...] Cztery prace są współautorskimi pracami natomiast w trzech pracach habilitant ocenił swój udział na mniej niż 41%.”

Recenzenci przedstawili szczegółowe opinie o poszczególnych wynikach badawczych ujętych w jednotematyczny cykl pięciu publikacji zgłoszonych jako osiągnięcie habilitacyjne, wskazując na wartość naukową uzyskanych wyników.

- prof. J.L. Cieśliński:

„Rozprawę habilitacyjną (w ustawie określaną po prostu jako osiągnięcie naukowe) tworzy pięć prac opublikowanych solidnych czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Prace te tworzą zwarty cykl monotematyczny. W przejrzysty sposób określony jest samodzielny wkład habilitanta w pracach współautorskich i jest to wkład istotny. Spośród wszystkich prac habilitanta właśnie te prace są najbardziej cytowane i to one składają się na jego indeks Hirscha. Przedłożona rozprawa habilitacyjna doktora Adama Szereszewskiego spełnia moim zdaniem ustawowe i zwyczajowe wymogi stawiane pracom habilitacyjnym.”

- prof. A.M. Grundland:

„Podsumowując, mogę stwierdzić, że przedstawiony przez habilitanta zestaw prac badawczych stanowi istotny i niebanalny wkład w metodologię rozwiązywania i interpretacji układów równań różniczkowych opisujących nieliniowe zjawiska fizyczne. Podjęta problematyka konstrukcji równań zupełnie całkowalnych jest ambitna i odpowiada na istniejące zapotrzebowanie fizyczne, między innymi w teorii ośrodków ciągłych. Poziom teoretyczny zaprezentowany w pracach odpowiada najwyższemu standardom międzynarodowym, a otrzymane wyniki są istotnie nowe. W moim przekonaniu rozprawa przedstawiona przez Dr. Szereszewskiego kwalifikuje się w pełni jako osiągnięcie naukowe stanowiące pod stawę do habilitacji.

- prof. Z. Popowicz:

„Prace habilitacyjne oznaczone jako H4 i H5 oceniam jako najbardziej wartościowe w całej habilitacji. W szczególności pracą H4 habilitant dowiódł, że jest w stanie zaproponować interesujące koncepcje naukowe.”

W uzgodnionej opinii Komisji, jednotematyczny cykl pięciu publikacji naukowych dr. Szereszewskiego zawiera wartościowe rezultaty o znaczeniu perspektywnym.

W sumie dorobek publikacyjny dr Szereszewskiego obejmuje 13 oryginalnych prac naukowych, opublikowanych w znanych międzynarodowych czasopismach naukowych z listy JCR; poniżej przytoczono podsumowanie zawarte w recenzji **prof. J.L. Cieśliński:**

„Dorobek publikacyjny doktora Szereszewskiego ilustruje poniższa lista, gdzie po roku publikacji jest podana (obecna) punktacja danego czasopisma, w nawiasie liczba cytowań wg Web of Science, następnie procentowy udział habilitanta w danej pracy, a na końcu każdego wiersza umieściłem listę ewentualnych współautorów. Podkreślenie oznacza pierwszego autora.

- 1. 2001 35 50% (1) Classical and Quantum Gravity (J. Tafel)*
- 2. 2002 30 50% (0) Physics Letters A (J. Tafel)*
- 3. 2004 35 50% (1) Classical and Quantum Gravity (J. Tafel)*
- 4. 2005 25 50% (0) General Relativity and Gravitation (J. Tafel)*
- 5. 2007 25 40% (5) Journal of Mathematical Physics (W.K.Schief, C.Rogers)*
- 6. 2009 30 100% (6) Journal of Physics A: Math. Theor.*
- 7. 2009 30 80% (4) Journal of Physics A: Math. Theor. (C.Rogers)*

8. 2009 30 35% (2) *Journal of Physics A: Math. Theor.* (W.K.Schief, C.Rogers)
9. 2010 30 33% (6) *Journal of Physics A: Math. Theor.* (C.Rogers, W.K.Schief)
10. 2011 25 40% (2) *Symmetry, Integrability and Geometry: Meth. Appl.* (A.Sym)
11. 2012 35 20% (0) *Studies in Applied Mathematics* (C.Rogers)
12. 2012 20 34% (0) *International Journal of Theor. Phys.* (J.Tafel, M.Jakimowicz)
13. 2015 25 80% (1) *Journal of Physics A: Math. Theor.* (A.Sym)

W siedmiu pracach dr Szereszewski jest jedynym lub pierwszym autorem. Jego wkład w prace współautorskie jest zwykle co najmniej proporcjonalny do jego udziału, a w dwóch pracach zdecydowanie dominujący.”

Ocena dorobku i aktywności naukowej habilitanta, w szczególności wskaźników cytowalności prac (w dniu złożenia wniosku liczba cytowań wynosiła 27 wg. bazy Web of Science, indeks Hirscha 4), była przedmiotem wnikliwej dyskusji w recenzjach i na posiedzeniu Komisji. Konkluzje zawarte w recenzjach nie były jednoznaczne:

- prof. J.L. Cieśliński:

„W podsumowaniu stwierdzam, że doktor Adam Szereszewski ma dobry dorobek naukowy, może niezbyt imponujący liczbą prac (którą jednak można uznać za wystarczającą), ale za to opublikowany bez wyjątku w solidnych renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Aktywność naukową i organizacyjną habilitanta oceniam jako co najmniej zadowalającą. Niewątpliwym minusem dorobku naukowego jest jednak mała liczba cytowań, poniżej zwyczajowego minimum. Lepiej byłoby też, aby w większej ilości prac habilitant był wyraźnym liderem. Niemniej jednak biorąc pod uwagę całość wniosku, wszechstronność tematyczną i całkiem dobre perspektywy na poprawę niekorzystnych wskaźników w przyszłości, oceniam dorobek naukowy habilitanta pozytywnie. [...] Na podstawie powyższych pozytywnych opinii o dorobku naukowym i rozprawie habilitacyjnej wnoszę o dopuszczenie doktora Adama Szereszewskiego do dalszego postępowania w przewodzie habilitacyjnym.

- prof. A.M. Grundland:

„Podsumowując, mogę stwierdzić, że dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny Dr. Szereszewskiego spełnia wymagania stawiane kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Dr Szereszewski jest dojrzałym i aktywnym badaczem, którego dotychczasowe osiągnięcia rokuje dalszy wartościowy wkład w dziedzinę fizyki matematycznej. Wskazują na to też jego bieżące projekty badawcze. Ekspertyza Dr. Szereszewskiego w zaawansowanej metodologicznie i szybko rozwijającej się problematyce układów zupełnie całkowalnych ma zastosowanie w wielu działach fizyki i jest warta przekazania studentom na poziomie doktoranckim. Z pełnym przekonaniem wnioskuję o dopuszczenie Dr. Szereszewskiego do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.”

- prof. Z. Popowicz:

„Dorobek naukowy habilitanta jest zbyt skromny o staranie się o tytuł naukowy doktora habilitowanego, czego wyrazem jest na przykład index Hirscha wynoszący 4 natomiast bez samocytowań 3 oraz mała liczba cytowań wynosząca bez samocytowań 17. Z takim wskaźnikiem Hirscha i taką liczbą cytowań nie spotkałem się dotychczas u osób starających się o tytuł doktora habilitowanego. Ten dorobek powinien zostać powiększony. [...] Podsumowując: Moim zdaniem potencjał naukowy dr A. Szereszewskiego umożliwi mu w niedługim czasie uzyskać stopień naukowy doktora habilitowanego, natomiast do chwili obecnej jego dorobek naukowy jest niewystarczający. W rezultacie nie wnoszę o dopuszczenie dr A. Szereszewskiego do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.”

W toku dyskusji na posiedzeniu Komisji recenzenci i członkowie Komisji zgodnie podkreślali, że dorobek naukowy dra Adama Szereszewskiego został opublikowany w dobrych międzynarodowych czasopismach. Prof. Błaszczak stwierdził, że dr Szereszewski jest zdolny do prowadzenia samodzielnych badań naukowych. Natomiast największym mankamentem wniosku jest mała cytowalność prac habilitanta, które jednak w opinii prof. Błaszczaka nie jest dyskwalifikujący. Prof. Cieśliński zauważył, że z 27 cytowań aż 23 dotyczy habilitacyjnego cyklu 5 prac. Prof. Grundland stwierdził, że bieżąca liczba cytowań nie jest miarodajnym kryterium wartości prac, a jego zdaniem widać nowe i znaczące wyniki naukowe dra Szereszewskiego.

Komisja w głosowaniu jawnym wyraziła opinię o spełnieniu przez habilitanta w stopniu wystarczającym wszystkich koniecznych warunków określonych przez Ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1852).

W związku z powyższym Komisja wnioskowała jak w Uchwale.

Podpisy członków Komisji Habilitacyjnej uczestniczących w posiedzeniu:

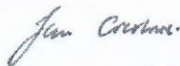
przewodniczący – prof. dr hab. inż. Henryk Petryk

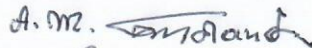
recenzent – prof. dr hab. Ziemowit Popowicz

recenzent – prof. dr hab. Jan Cieśliński

recenzent – prof. dr . . . Alfred Michel Grundland

członek komisji - prof. dr hab. Maciej Błaszczak

członek komisji – prof. dr hab. Paweł Kowalczyk

sekretarz – prof. dr hab. Jerzy Lewandowski

